

politik, der mere eller mindre udpræget holder paa det bestaaende Samfundsprincip. Der er en principiel Forskel. Men tage vi Socialdemokraterne og de andre Partier i det politiske Liv, vil der være forskellige Delingslinier efter den øjeblikkelige Situation. Her er der, som jeg sagde forleden Dag, og som jeg har gentaget overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), naturlige Overgangsformer ligesom i Frankrig, hvor der er social-radikale Partier, der have tilegnet sig meget af Socialismen og mange af Socialdemokratiets Fordringer og danne en naturlig Overgang. Selv paa principielle Punkter, selv med Hensyn til Ejendomsspørgsmaalet, privat Ejendom, til Produktionsmidlerne er der naturlige Overgangsformer. Det social-radikale Parti i Frankrig kræver Bankvæsenets, Bjergværkernes og de store Samfærdselsmidlers Overtagelse af Staten. Det er en Overgang til det socialdemokratiske Program. Det danske radikale Venstres Program gaar i samme Spor, gennem Odenseprogrammet, der kræver baade retlige og faktiske — altsaa ikke blot de retlige — Monopolers Overtagelse af Samfundet, som endvidere kræver Jordspørgsmaalet løst paa en saadan Maade, at Brugsretten i en eller anden Form bliver deres, der dyrke Jorden, saa at der ikke bliver Mulighed for Udbytning af andres Arbejdskraft. Her er der Tilmærkelser, Overgangsformer, men saa forsvinder noget af den dybtgaaende Samfundsforskel, som det ærede Medlem blev ved at slaa paa, og som jeg ogsaa indser, at man i dette Øjeblik har politisk Interesse af paa mange Sider at hævde stærkt, en døgnpolitisk Interesse i at fremhæve stærkt. Men det undrer mig noget, at en historisk dannet Mand som det ærede Medlem kan opstille dette saa doktrinært, saa dogmatisk, skønt det ærede Medlem dog maa vide, at Skel i den Forstand, at der ikke findes Overgangsformer, Gennemgangsled fra det ene til det andet, findes der overhovedet intetsteds i Verden og intetsteds i Naturen. Der er det vel ikke mellem Menneskeverdenen og Dyreverdenen, og der er det ikke, som man troede i gamle Dage, mellem Dyreriget og Planteriget, der er det maaske ikke en Gang mellem det organiske og det uorganiske. Der er en Udvikling overalt. Jeg troede, at det ærede Medlem, som alle moderne Mennesker, stod paa et evolutionistisk Grundlag. Jeg troede, at denne Tankegang, som hos alle Nutidsmennesker, var gaaet ham som

mig i Blodet. (K. M. Klausen: Molboerne staa maaske udenfor!) Molboerne staa maaske udenfor, siger det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, men derfor behøvede deres Repræsentant ikke at gøre det, han bør ikke gøre det.

Dermed tror jeg, jeg har svaret paa det ærede Medlem fra Æbeltofts sidste Bemærkninger. Jeg skal kun endnu en Gang opfordre ham til, naar vi have en Situation, der gør Tiden moden til at rejse Kravet om 5te Juni-Grundlovens Generobring, da at slutte op i Trop og støtte denne Regering, uegennyttigt, upersonligt og upartisk og faa saa mange som muligt af de andre Venstregrupper med til at støtte den, saa vi faa et dominerende Venstre og et i Forhold dertil relativt mindre Socialdemokrati. Vi skulle med Glæde finde os i den lidt mere beskedne Rolle. Vi ønske kun een Ting: en fuldt demokratisk Forfatnings Gennemførelse og den almindelige Valgret slaaet fast som det urokkelige Grundlag for hele Statslivet. Det er ogsaa den Vej, ad hvilken vi Socialdemokrater ville gaa for at opnaa Socialismens Gennemførelse. Vi ønske kun at gaa ad den Vej, vi staa paa Evolutionstankens Grund, vi moderne Socialdemokrater, vi ere hverken Dogmatikere eller doktrinære, vi ere praktiske Politikere, vi fastholde Principperne, men ville have dem gennemførte ad Udviklingens Vej, paa den almindelige Valgrets Grund.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birek: Et æret Medlem rettede et Spørgsmaal til mig. I den Anledning tillader jeg mig at henstille til det ærede Medlem, naar han overhovedet vil gøre mig den Ære at referere mine Udtalelser, da at referere dem rigtigt. Det, jeg har sagt, er, at jeg vil give den højtærede Minister den Antydning med paa Vejen, at en Del af os vil han finde ret ivrige til at forhandle om en Grundlovsændring, men lige saa ivrige, han vil finde os dertil, lige saa stejle vil han finde os, hvis han prøver paa at gennemføre Grundlovsændringen ved Kamp. Det ærede Medlem ønsker at vide Indholdet af disse vore Indrømmelser. Han vilde kende dem i det Øjeblik, han havde hørt, hvad vor højtærede Ordfører, det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), har sagt. Og det ærede Medlem vilde vide, hvilke Medlem-